

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžo/193/2015
Identifikačné číslo spisu: 7015200381
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7015200381.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD., v právnej veci žalobcu: B. L. L., B. XXXX/XX, Q. Z. V., práv. zast. Advokátskou kanceláriou Bečarik & partners, s.r.o., Letná 37, Spišská Nová Ves, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Kuzmányho 8, Košice, v konaní o žalobe žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č. KRPZ-KE-VO-74-003/2015 zo dňa 27.01.2015, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/37/2015-65 zo dňa 9. júla 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/37/2015-65 zo dňa 9. júla 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom č.k. 6S/37/2015-65 zo dňa 9. júla 2015 Krajský súd v Košiciach podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-KE-VO-74-003/2015 zo dňa 27.01.2015, ktorým žalovaný potvrdil disciplinárny rozkaz riaditeľa odboru železničnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach č. 4 zo dňa 23.10.2014, ktorým tento podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.") uložil žalobcovi disciplinárne opatrenie, zníženie služobného platu o 15 % na dobu 3 mesiacov za disciplinárne previnenie, ktorého sa žalobca dopustil tým, že ako člen hliadky nedodrжал predpísanú inštruktáž podľa ČIL: 07-10/2014 zo dňa 04.10.2014, lebo v určenom čase sa nenachádzal v predpísanom úseku, ako mu to ukladal uvedený inštruktážny list.

V odôvodnení rozhodnutia žalovaný uviedol, že podľa inštruktážneho listu ČIL: 07-10/2014 mala hliadka (v zložení žalobca a Z. V. P.) v čase od 01.30 h do 03.30 h vykonávať kontrolu priestorov Traťovej správy Q., Mechanizačného strediska, Rušňového depa so zameraním na zabezpečenie objektov,

zamedzovanie páchaniu majetkovej kriminality, kontrolu skladu PHM a odstavených HDV v Rušňovom depe, avšak vykonanou kontrolou bolo preukázané, že sa hliadka (teda aj žalobca) v určenom čase v predpísanom úseku nenachádzala. Členovia kontrolnej skupiny dňa 04.10.2014 v čase od 02.10 h do 02.25 h v predpísanom úseku hliadku nezaregistrovali, preto požiadali npor. F. K. B., vykonávajúcu v tom čase stálu službu na oddelení železničnej polície, aby prostredníctvom rádiostanice vyrozumela hliadku, aby sa dostavila na oddelenie železničnej polície na stálu službu. Hliadka bola s uvedenou požiadavkou vyrozumená o 02.35 h. So zámerom zistiť, odkiaľ sa hliadka bude presúvať, kpt. D.. K. F. sledoval priestor na nástupišti železničnej stanice Q. a kpt. D.. F. U. sledoval priestor pred staničnou budovou (od ulice), keďže stála služba oddelenia sa nachádza v priestoroch železničnej stanice. V čase o 03.10 h kpt. D.. K. F. spozoroval žalobcu a npráp. V. P. ako vyšli z budovy železničnej stanice smerom na nástupište, čiže neprichádzali z určeného úseku. K vyjadreniu žalobcu v disciplinárnom konaní, že pri presune hliadky na stálu službu cez budovu železničnej stanice iba prechádzal, pričom konkrétne uviedol, že „cez Centrum predaja lístkov som vošiel do staničnej budovy a vyšiel z druhej strany na prvé nástupište...“, žalovaný uviedol, že priestory Centra predaja lístkov nie sú podľa inštruktážneho listu ČIL: 07-10/2014 uvedené medzi určenými priestormi, ktorých kontrolu mala hliadka v čase od 01.30 h do 03.30 h vykonávať a vzhľadom na priestory, ktorých kontrolu mala hliadka v určenom čase vykonávať, nebol dôvod, aby sa hliadka pohybovala v priestoroch Centra predaja lístkov, pričom na to nedostala ani pokyn v rámci vyrozumenia o dostavení sa na oddelenie. Podľa vyjadrenia žalobcu hlásenie o dostavení sa na stálu službu obdržala hliadka v čase, keď sa nachádzala za 127. výmenou na konci koľaje pri tupíku (železničné priecestie ul. L. v Q.i). Členovia kontrolnej skupiny po potvrdení hlásenia hliadkou monitorovali priestor zo strany staničnej budovy orientovanej k úseku obvodu, z ktorého bol predpokladaný príchod hliadky. Keďže členovia kontrolnej skupiny disponovali informáciou, že členovia hliadky sa počas služby v nočných hodinách zdržiavajú v služobných priestoroch železničnej stanice, kpt. D.. K. F. sledoval priestor zo strany nástupišťa železničnej stanice s výhľadom na možný príchod hliadky vrátane dverí Centra predaja lístkov a kpt. D.. F. U. sledoval priestor pred staničnou budovou od ulice s výhľadom na možný príchod hliadky vrátane dverí Centra predaja lístkov. V čase o 03.10 h dňa 04. 10. 2014 kpt. D.. K. F. uvidel hliadku vyjsť z dverí Centra predaja lístkov smerom na nástupište.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom a je náležité odôvodnené, nakoľko žalovaný sa vysporiadal so všetkými odvolacími námietkami žalobcu, pričom tieto námietky boli zhodné aj so žalobnými námietkami. Krajský súd s poukazom na ustanovenie § 241 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. uviedol, že výrok napadnutého disciplinárneho rozkazu je v súlade s uvedeným ustanovením, pretože obsahuje rozhodnutie vo veci, v rámci ktorej je popísané konanie žalobcu, resp. skutok, ktorý je disciplinárnym previnením podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. Ako prvostupňový orgán, tak aj druhostupňový správny orgán vo výroku uviedol, že dňa 04.10.2014 došlo ku konaniu, ktoré je disciplinárnym previnením a z výroku je zrejmé, že týmto previnením, resp. skutkom, za ktorý žalobcovi bolo uložené disciplinárne opatrenie, je nedodržanie predpísanej inštruktáže podľa inštruktážneho listu ČIL: 07-10/2014, pretože žalobca sa v určenom čase nenachádzal v úseku predpísanom týmto inštruktážnym listom, čo podľa názoru krajského súdu dostatočne a určite vymedzuje skutok tak, že ho nebolo možné zameniť s iným skutkom.

K námietke žalobcu, že disciplinárny rozkaz nebol vyhlásený spôsobom, ktorý ustanovuje zákon, krajský súd poukázal na tvrdenie samotného žalobcu, že disciplinárny rozkaz mu bol predložený v písomnej podobe na prečítanie. Krajský súd tiež poukázal na vyjadrenie žalovaného v napadnutom rozhodnutí, v ktorom sa s uvedenou námietkou žalobcu riadne a dostatočne vysporiadal, keď uviedol, že v súlade s ustanovením § 60 ods. 1 a § 266 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. disciplinárny rozkaz ústne vyhlásil riaditeľ odboru železničnej polície pplk. F.. C. A. za prítomnosti referenta špecialistu odboru železničnej polície kpt. D.. F. U. a vedúceho oddelenia železničnej polície mjr. F.. F. G.. Žalobca vzal disciplinárny rozkaz na vedomie, čo potvrdil svojím podpisom. Žalovaný v rozhodnutí podľa krajského súdu správne poukázal na ustanovenie § 250 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., podľa ktorého právny úkon, ktorý nebol urobený formou predpísanou týmto zákonom, je neplatný, len ak to výslovne ustanovuje tento zákon. Zákon neuvádza, že ak si žalobca prečítal rozhodnutie o disciplinárnom rozkaze, žeby takáto forma vyhlásenia disciplinárneho rozkazu bola neplatná.

K námietke žalobcu, že v položke „rozhodnutie vyhlásené dňa" nie je uvedený dátum, krajský súd uviedol, že podstatný je dátum uvedený v disciplinárnom rozkaze a nie dátum uvedený v namietanej položke, pretože tento skutočne slúži len na vyznačenie právoplatnosti rozhodnutia, ako to uviedol žalovaný vo svojom rozhodnutí, a preto neuvedenie dátumu v tejto položke nemá vplyv na platnosť disciplinárneho rozkazu.

Pokiaľ žalobca namietal, že žalovaný nevykonával dôkazy navrhnuté žalobcom a nevyhodnotil ani písomné námietky žalobcu, krajský súd poukázal na to, že žalobca predkladal námietky, v rámci ktorých opakovane namietal procesné pochybenia v konaní, tieto námietky boli obsahovo zhodné s námietkami v odvolaní a s námietkami v doplnení podkladov k odvolaniu, pričom išlo o námietky týkajúce sa spôsobu vyhlásenia disciplinárneho rozkazu, absencie odtlačku pečiatky so štátnym znakom na disciplinárnom rozkaze, povinnosti vykonať všetky navrhnuté dôkazy, neprimeranosti uloženého disciplinárneho opatrenia, nesúladu časových údajov vo vykonaní kontroly a námietky týkajúce sa príslušnosti nadriadeného. Podľa názoru krajského súdu nebolo povinnosťou žalovaného opakovane reagovať na opakované množstvo námietok žalobcu, ktoré boli zhodné, pričom krajský súd poukázal na to, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí reaguje na každú odvolaciu námietku žalobcu osobitne a jeho rozhodnutie je preto v namietanom smere vydané v súlade so zákonom.

Žalobcom spochybňované údaje o časových údajoch žalovaného v žalovanom rozhodnutí a o niektorých nepresnostiach z toho vyplývajúcich podľa názoru krajského súdu nemohli byť takými vadami, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, pretože podstata toho, prečo žalobcovi bolo uložené disciplinárne opatrenie, bola nepochybne preukázaná a spočívala v tom, že žalobca ako člen hliadkovej služby sa v určenom čase nenachádzal v predpísanom úseku (teda žalobca nevykonával v čase od 1:30 hod. do 3:30 hod. kontrolu priestorov Traťovej správy Q., Mechanizačného strediska, Rušňového depa so zameraním na zabezpečenie objektov, zamedzovanie páchaniu majetkovej kriminality, kontrolu skladu PHM a odstavných hromadných dopravných vozidiel v Rušňovom depe Q., ako to pre neho vyplývalo z inštruktážneho listu č. 07-10/2014), ale sa nachádzal v budove Železničnej stanice v Q., čo bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané kontrolným zistením vyplývajúcim z operatívnej kontroly. Sám žalobca spochybnil svoju námietku tým, že v odvolaní uviedol, že členovia hliadky disponujú kľúčom od dverí Centra predaja lístkov a pri presune sa rozhodli vykonať rýchlu prehliadku priestorov v služobnej časti budovy pre neprítomnosť osôb neoprávnených sa v nich zdržiavať, pričom žalobca podľa obsahu spisu v registratúrnom zázname zo dňa 11.12.2014 označenom ako „Námietka - 1/10 strán" na strane 4 túto námietku poprel a uviedol, že v tomto zmysle sa nikdy nevyjadril a dodal, že odvolanie nepísal on, ale jeho obhaja a odvolanie nečítal.

Pokiaľ išlo o výšku uloženého disciplinárneho opatrenia, krajský súd považoval uložené disciplinárne opatrenie za súladné so zákonom v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z. Pokiaľ je rozhodnutie vydané na základe správnej úvahy, úlohou súdu v rámci preskúmvacej právomoci je posúdiť, či rozhodnutie nevybočilo z medzí a z hľadísk stanovených zákonom a či je z neho zrejme, akými úvahami sa správny orgán riadil. Krajský súd poukázal na odôvodnenie uloženého disciplinárneho opatrenia žalovaným, ktorý vo svojom rozhodnutí poukázal predovšetkým na závažnosť konania žalobcu, ktorá spočívala najmä v tom, že žalobca opustil, resp. sa nedostavil do určeného úseku, v ktorom podľa inštruktáže mal hliadkovú službu vykonávať, čím konal v rozpore s ustanovením čl. 25 ods. 2 nariadenia prezidenta Policajného zboru č. 24/2010 o činnosti útvarov služby železničnej polície Policajného zboru v znení neskorších predpisov, podľa ktorého „Hliadka sa nemusí dostaviť do určeného úseku hliadky alebo ho môže opustiť na nevyhnutne potrebný čas iba z dôvodu potreby vykonania služobného zákroku, iných prvotných neodkladných opatrení, potreby vykonania prvotných neodkladných opatrení pri inom bezprostrednom ohrození života, zdravia a majetku, vrátane potreby plnenia inej povinnosti policajta na odvrátenie hroziacej škody, vážnych zdravotných problémov, z dôvodu meškania vlaku, pri ktorom by vykonanie sprevádzania znemožnilo ďalší výkon sprevádzania určeného vlaku podľa predpisanej inštruktáže, živelných pohrôm, na vykonanie administratívnych prác, ktoré neznesú odklad a z dôvodu príslušného nadriadeného alebo policajta vykonávajúceho stálu službu", pričom zároveň konal v rozpore s ust. čl. 27 ods. 3 tohto nariadenia, podľa ktorého „Policajt v hliadkovej službe plní aj ďalšie úlohy podľa inštruktáže a pokynov vedúceho oddelenia železničnej polície,

atď.", ako aj s ust. čl. 27 ods. 4, podľa ktorého „O nedostavení sa do určeného úseku hliadky alebo do určeného kontrolného bodu, alebo o ich predčasnom opustení a o dôvodoch, ktoré k tomu vedú, neodkladne informuje policajta vykonávajúceho stálu službu, vedúceho oddelenia železničnej polície, atď.". Žalobca uvedeným konaním postupoval podľa žalovaného v rozpore s § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z., nakoľko podľa tohto ustanovenia policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený. Závažnosť konania žalobcu podľa žalovaného znásobuje okolnosť, že k tomuto došlo v rámci priameho výkonu štátnej služby (v teréne), keď žalobca mal podľa inštruktáže vykonávať kontrolu určených objektov so zameraním na ich zabezpečenie a svojou prítomnosťou preventívne pôsobiť proti páchaniu majetkovej kriminality, ako aj to, že žalobca konal úmyselne a úlohy uložené inštruktážou ignoroval. Podľa žalovaného neexistovala žiadna okolnosť, ktorá by odôvodňovala zdržiavanie sa žalobcu v služobných priestoroch železničnej stanice. Vzhľadom na uvedené žalovaný považoval uloženie disciplinárneho opatrenia - zníženie služobného platu o 15 % na dobu troch mesiacov - za odôvodnené. Žalovaný pri uložení disciplinárneho opatrenia bral do úvahy aj skutočnosť, že v minulosti nebolo žalobcovi uložené žiadne disciplinárne opatrenie, ako aj to, že mu boli udeľované disciplinárne odmeny, ku ktorým však žalovaný uviedol, že v poslednom období išlo o odmeny, ktoré boli udeľované plošne všetkým policajtom. Žalovaný tiež poukázal na závery hodnotenia vykonaného za I. polrok roku 2014, podľa ktorého dosahovaný výkon žalobcu pri plnení služobných úloh bol hodnotený ako priemerný, čo podľa žalovaného nemohlo pozitívne ovplyvniť rozsah uloženého disciplinárneho postihu. Krajský súd považoval takto odôvodnenú výšku uloženého disciplinárneho opatrenia za dostatočnú a komplexnú.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd zmenil resp. zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach a vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, pretože rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca poukázal na ustanovenie § 266 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., podľa ktorého má byť rozhodnutie vyhlásené ústne. V danom prípade bolo rozhodnutie v písomnej forme predložené žalobcovi na prečítanie, a teda nebol dodržaný zákonný spôsob vyhlásenia rozhodnutia. Žalobca uviedol, že sa nedomáha neplatnosti disciplinárneho rozkazu, ale sa domáha nezákonnosti postupu správneho orgánu a nezákonnosti jeho rozhodnutia. Každé rozhodnutie, resp. postup správneho orgánu, ktorý je v rozpore so zákonom, je nezákonné. V prípade použitia právnej úvahy krajského súdu by sa za ústne vyhlásený disciplinárny rozkaz mohol považovať každý disciplinárny rozkaz, ktorý bol vyhotovený, pretože podľa názoru prvostupňového súdu, nedodržanie formy nemá za následok jeho neplatnosť.

Žalobca považuje rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu za nezákonné z dôvodu, že vo výroku absentuje miesto a čas spáchania disciplinárneho previnenia. Zároveň opätovne poukázal na zmätočné a nepresné časové údaje v hliadkových knihách a knihe kontrol. V úradnom zázname z vykonanej kontroly sa uvádza vykonanie kontroly v čase od 02:10 do 03:40 hod., v hliadkových knihách oboch členov hliadky (npráp. V. P. a žalobcu) je uvedený čas kontroly od 02:50 do 03:35 hod. a v knihe kontrol je uvedený iba začiatok kontroly o 02:15 hod. a jej koniec uvedený nie je. Kontrolný orgán vykonal nesúlad a vyvolal zmätočnosť v časovej dokumentácii kontroly, ktorá vyvracia tvrdenia kontrolného orgánu o privolaní hliadky, ktoré sa malo vykonať o 02:35 hod., keď na základe údajov z hliadkových kníh v tom čase kontrola ešte neprebíhala a v knihe kontrol je údaj neúplný a teda na ňom nemožno zakladať rozhodnutie. Rozhodnutie správneho orgánu je nepreskúmateľné ak sú nepreskúmateľné podklady, z ktorých správny orgán pri rozhodovaní vychádza.

Podľa žalobcu sa prvostupňový súd nedostatočne zaoberal postupom správneho orgánu, ktorý sa s tvrdeniami žalobcu, že členovia kontrolnej skupiny sa pri operatívnej kontrole zdržiavali obaja na nástupišti železničnej stanice Q., nevysporiadal žiadnou konfrontáciou ani iným spôsobom. Obidvaja členovia kontrolnej skupiny sa nachádzali na nástupišti a preto kpt. D. F. U. nemohol vidieť, že žalobca s npráp. V. P. vošli do budovy železničnej stanice cez Centrum predaja lístkov. Správny orgán nevykonal dôkazy navrhované žalobcom, a rozhodol bez toho aby sa s nimi vysporiadal.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny

potvrdiť. Žalovaný v súvislosti s rozhodnutiami, ktoré sa policajtom oznamujú vyhlásením (ako tomu bolo aj v prejednávanej veci), poukázal na znenie dôvodovej správy k zákonu č. 73/1998 Z. z., v ktorej k § 266 sa uvádza, že v prípadoch, v ktorých sa rozhodnutie oznamuje vyhlásením, „ide o také rozhodnutia, z ktorých jeden výtláčok policajt neobdrží. Oznámenie rozhodnutia policajt iba potvrdí vlastnoručným podpisom na rozhodnutí.“

Žalovaný má za to, že výrok napadnutého disciplinárneho rozkazu obsahuje rozhodnutie vo veci, v rámci čoho je popísané konanie žalobcu, resp. skutok, ktorý je disciplinárnym previnením podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. Vo výroku je uvedený deň, kedy došlo ku konaniu, ktoré je disciplinárnym previnením, a je z neho zároveň zrejmé, že týmto previnením resp. skutkom, za ktorý mu disciplinárne opatrenie bolo uložené, je nedodržanie predpísanej inštrukcie podľa ČIL: 07-10/2014, pretože sa v určenom čase nenachádzal v predpísanom úseku.

K námietkam, v ktorých žalobca poukazuje na nepresné časové údaje, má žalovaný za to, že k týmto sa podrobne a dostatočne vyjadril v konaní pred prvostupňovým súdom a plne sa stotožňuje so závermi krajského súdu, ktoré uviedol v rozsudku.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu prechádzalo v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia verejného rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Predmetom preskúmania v prejednávanej veci je rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo žalobcovi uložené disciplinárne opatrenie podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z., zníženie služobného platu o 15 % na dobu 3 mesiacov, za disciplinárne previnenie, ktorého sa mal žalobca dopustiť tým, že ako člen hliadky nedodržal predpísanú inštrukciu, pretože v určenom čase sa nenachádzal v predpísanom úseku, ako mu to ukladal inštrukčný list.

Podľa § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z. policajt je povinný vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas.

Podľa § 50 zákona č. 73/1998 Z.z. nadriadení môžu podriadeným policajtom v rozsahu svojej právomoci udeľovať disciplinárne odmeny a ukladať disciplinárne opatrenia.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností policajta, pokiaľ nie je trestným činom alebo priestupkom.

Podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z. disciplinárnym opatrením je zníženie platu až o 15% na dobu najviac troch mesiacov.

Podľa § 60 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia vyhlasuje policajtovi nadriadený, ktorý o uložení disciplinárneho opatrenia rozhodol, alebo ním poverený iný nadriadený.

Podľa § 241 ods. 1 vety prvej zákona č. 73/1998 Z. z. rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní.

Podľa § 241 ods. 2 vety prvej zákona č. 73/1998 Z. z. výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté.

Podľa § 266 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. rozhodnutie sa oznamuje vyhlásením, a ak to nie je možné, doručením, ak ďalej nie je ustanovené inak.

Podľa § 266 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. rozhodnutie oznamuje vyhlásením policajtovi ústne oprávnený orgán.

Podľa § 266 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. rozhodnutie o prijatí do služobného pomeru, o náhrade škody, o prepustení, rozhodnutie odvolacích orgánov a rozhodnutia podľa § 245 a 246 sa oznamujú doručením ich odpisu. Doručuje sa do vlastných rúk policajta v služobnom úrade, v jeho byte alebo kdekoľvek bude zastihnutý. Ak nemožno odpis rozhodnutia doručiť policajtovi priamo, doručí sa poštou na poslednú známu adresu policajta ako doporučená zásielka s doručenkou s poznámkou "do vlastných rúk"; rovnako sa doručujú rozhodnutia pozostalým.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, viazaný rozsahom odvolania, preskúmal rozsudok krajského súdu, pričom nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v jeho odôvodnení, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s rozsudkom krajského súdu stotožňuje v celom rozsahu a na zdôraznenie jeho správnosti považuje za vhodné uviesť nasledovné.

Najvyšší súd v súvislosti s námietkami žalobcu uvádza, že žalobca dezinterpretuje závery krajského súdu ohľadne dodržania zákonnej formy oznámenia disciplinárneho rozkazu, keď tvrdí, že zo záverov krajského súdu vyplýva, že by sa za ústne vyhlásený disciplinárny rozkaz mohol považovať každý disciplinárny rozkaz, ktorý bol vyhotovený, a že podľa krajského súdu nedodržanie formy nemá za následok neplatnosť disciplinárneho rozkazu. Takáto interpretácia záverov krajského súdu nie je ničím odôvodnená a z textu odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva. Najvyšší súd k tomu uvádza, že zákon č. 73/1998 Z. z. v ustanovení § 266 upravuje dva spôsoby oznamovania rozhodnutí, a to vyhlásením alebo doručením, pričom z ustanovenia § 266 ods. 3 a contrario vyplýva, že napadnutý disciplinárny rozkaz mal byť žalobcovi oznámený vyhlásením a nie doručením. Rozdiel v spôsobe oznamovania jednotlivých rozhodnutí spočíva v tom, že pri rozhodnutiach, ktoré sa policajtovi len vyhlasujú, policajt neobdŕži ich odpis tak ako je tomu pri doručovaných rozhodnutiach. V texte ustanovenia § 266 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. sa uvádza, že rozhodnutie oznamuje vyhlásením policajtovi ústne oprávnený orgán. Žalobca tvrdí, že rozhodnutie mu bolo v písomnej forme predložené na prečítanie. Najvyšší súd konštatuje, že pre účinné oznámenie rozhodnutia vyhlásením (podľa § 266 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z.) nie je rozhodujúce, či text rozhodnutia prečíta policajtovi jeho

nadriadený alebo si ho policajt prečíta sám v prítomnosti nadriadeného, ktorý mu toto rozhodnutie vyhlasuje. Podstatné je, aby bol policajt oboznámený s jeho obsahom, nakoľko toto je účelom vyhlásenia rozhodnutia. Nedodržanie formy oznámenia rozhodnutia by malo závažný následok v prípade, ak by rozhodnutie, pre ktoré zákon ustanovuje formu jeho oznámenia doručením, správny orgán oznámil len vyhlásením. V takom prípade by nesprávne zvolená forma oznámenia rozhodnutia mala za následok jeho neúčinné doručenie, nakoľko vo formách oznámenia vyhlásením a doručením je kvalitatívny rozdiel, keď doručenie rozhodnutia možno považovať za formu oznámenia, ktorá má vyššiu kvalitu (keďže policajt obdrží jeho odpis) a nedodržanie tejto formy by bolo ukrátením na právach účastníka konania. V prejednávanej príhode sa však o takýto prípad nejedná. Na oznámenie disciplinárneho rozkazu postačovalo jeho vyhlásenie, bez obdržania odpisu rozhodnutia. Pokiaľ žalobca tvrdí, že mu bolo rozhodnutie oznámené predložením jeho textu na prečítanie, nemožno z toho vyvodzovať, že by sa žalobca s rozhodnutím neoboznámil. Oboznámenie sa s disciplinárnym rozkazom potvrdil žalobca aj svojím podpisom.

Najvyšší súd považuje za neopodstatnené aj ďalšie námietky voči procesnému postupu žalovaného či formálnym náležitostiam rozhodnutia. Najvyšší súd sa stotožňuje s konštatovaním krajského súdu, že výrok rozhodnutia je dostatočne určitý a skutok, ktorý má byť disciplinárnym previnením, je v ňom vymedzený tak, že nie je zameniteľný s iným skutkom. Vykonávanie dôkazov je v pôsobnosti správneho orgánu a nie je jeho povinnosťou vykonávať každý dôkaz, ktorý navrhuje účastník konania, ale len tie dôkazy, ktoré vedú k objasneniu skutkového stavu. Z rozhodnutia prvostupňového ako aj druhostupňového orgánu je zrejmé, ktoré dôkazy tvorili podklad rozhodnutia a ako ich správny orgán vyhodnotil vo vzťahu k námietkam žalobcu, pričom najvyšší súd nevidí v ich hodnotení nelogickosť, či účelovosť. Žalobca nepoukazuje na žiadnu konkrétnu skutočnosť, ktorá by relevantne vyvrátila závery žalovaného. Pokiaľ žalovaný priamo nekonfrontoval výpovede členov kontrolnej skupiny a policajtky vykonávajúcej stálu službu na oddelení s tvrdeniami žalobcu, ale vychádzal z písomného úradného záznamu o vykonanej kontrole, resp. z úradného záznamu policajtky vykonávajúcej stálu službu, ako aj z iných podkladov nachádzajúcich sa v administratívnom spise, tento jeho postup nemožno považovať za nezákonný, najmä ak (ako už bolo vyššie uvedené) v odôvodnení rozhodnutia získané podklady a dôkazy náležite vyhodnotil a vysporiadal sa s námietkami žalobcu, pričom závery, ku ktorým dospel žalovaný nevzbudzujú vo svetle odvolacích námietok žalobcu pochybnosti. Na okraj možno uviesť, že údaje uvádzané policajtkou vykonávajúcou stálu službu na oddelení možno v tomto prípade považovať v istom zmysle za dôkaz slúžiaci na porovnanie a hodnotenie tvrdení členov kontrolnej skupiny a žalobcu, nakoľko táto policajtky nevystupovala v pozícii kontrolného orgánu.

Záverom najvyšší súd konštatuje, že žalovaný správny orgán sa v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia vysporiadal s námietkami žalobcu, porušenie povinnosti žalobcu dostatočne preukázal a výšku uloženej sankcie náležite odôvodnil. Keď teda krajský súd dospel k právnomu záveru, totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd z dôvodov, uvedených vyššie, za správny.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil. Prítom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods.1, § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.